

Ermes e Plutone
(Luciano, Dialoghi dei morti)

ΠΛΟΥΤΩΝΟΣ ΚΑΙ ΕΡΜΟΥ

ΠΛΟΥΤΩΝ

Τὸν γέροντα οἶσθα, τὸν πάνυ γεγηρακότα
λέγω, τὸν πλούσιον Εὐκράτην, ᾧ παῖδες μὲν οὐκ
εἰσίν, οἱ τὸν κλῆρον δὲ θηρῶντες πεντακισμῦριοι;
ΕΡΜΗΣ

Ναί, τὸν Σικυώνιον φῆς. τί οὖν;

ΠΛΟΥΤΩΝ

Ἐκεῖνον μὲν, ᾧ Ἑρμῆ, ζῆν ἕασον ἐπὶ τοῖς
ἐνενήκοντα ἔτεσιν, ἃ βεβίωκεν, ἐπιμετρήσας ἄλλα
τοσαῦτα, εἴ γε οἷόν τε ἦν, καὶ ἔτι πλείω, τοὺς δὲ
κόλακας αὐτοῦ Χαρίνον τὸν νέον καὶ Δάμωνα καὶ
τοὺς ἄλλους κατάσπασον ἐφεξῆς ἅπαντας.
ΕΡΜΗΣ

Ἄτοπον ἂν δόξειε τὸ τοιοῦτον.

ΠΛΟΥΤΩΝ

Οὐ μὲν οὖν, ἀλλὰ δικαιοτάτον· τί γὰρ ἐκεῖνοι
παθόντες εὐχονται ἀποθανεῖν ἐκεῖνον ἢ τῶν χρη-
μάτων ἀντιποιοῦνται οὐδὲν προσήκοντες; ὁ δὲ πάντων
ἔστι μιαιώτατον, ὅτι καὶ τὰ τοιαῦτα εὐχόμενοι
ὅμως θεραπεύουσιν ἔν γε τῷ φανερῷ, καὶ νοσοῦντος
ἃ μὲν βουλευόνται πᾶσι πρόδηλα, θύσειν δὲ ὅμως
ὑπισχνοῦνται, ἦν· αἴση, καὶ ὅλως ποικίλη τις ἢ
κολακεία τῶν ἀνδρῶν. διὰ ταῦτα ὁ μὲν ἔστω
ἀθάνατος, οἱ δὲ προαπίτωσαν αὐτοῦ μάτην ἐπιχα-
νόντες.
ΕΡΜΗΣ

Γελοῖα πείσονται, πανοῦργοι ὄντες.

ΠΛΟΥΤΩΝ

Πολλὰ κάκεῖνος εὖ μάλα διαβουκολεῖ αὐτοὺς καὶ
ἐλπίζει, καὶ ὅλως "αἰεὶ θανέοντι ἐοικῶς" ἔρρωται
πολὺ μᾶλλον τῶν νέων. οἱ δὲ ἤδη τὸν κλῆρον ἐν
σφίσι διηρημένοι βόσκονται ζωὴν μακαρίαν πρὸς
ἑαυτοὺς τιθέντες. Οὐκοῦν ὁ μὲν ἀποδυσάμενος τὸ
γῆρας ὡσπερ Ἴόλεως ἀνηβησάτω, οἱ δὲ ἀπὸ μέσων
τῶν ἐλπίδων τὸν ὄνειροποληθέντα πλοῦτον ἀπολιπόν-
τες ἠκέτωσαν ἤδη κακοὶ κακῶς ἀποθανόντες.
ΕΡΜΗΣ

Ἄμελησον, ᾧ Πλούτων· μετελεύσομαι γὰρ σοι
ἤδη αὐτοὺς καθ' ἓνα ἐξῆς· ἑπτὰ δέ, οἶμαι, εἰσί.

ΠΛΟΥΤΩΝ

Κατάσπα, ὁ δὲ παραπέμψει ἕκαστον ἀντὶ γέροντος
αὐθις πρωθήβης γενόμενος.